

BIBLIOGRAPHY

1. BROWN, G. et al. (1984). *Teaching Spoken Language* Cambridge: Cambridge University Press. Cambridge University Press.
2. BYGATE, M. 1987. *Speaking*. Oxford University Press
3. CARTER, R. & NUNAN. D. (2001). *Teaching English to Speakers of Other Languages*. Cambridge: University Press
4. CHAMOT, A. U. (2004). Issues in Language Learning Strategy, Research and teaching, *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*, 1(1), 14-26.
5. COHEN, A.D. (2003). The learner's side of foreign language learning: where do styles, strategies and tasks meet? *International Review of Applied Linguistics*, 41, 279-291. Communication Strategies in a Second Language: Definition and Taxonomies. *Language Learning*, 47, 173-210.
6. DORNYEI, Z. (1995). *On the Teachability of Communication Strategy TESOL*
7. GREEN, J. M., & OXFORD, R.L. (1995). A close look at learning strategies, L2 proficiency and gender. *TESOL Quarterly*, 29, 261-297 *Learning and Teaching*. Oxford: Oxford University Press. *Quarterly*, 29 (1), 57-84.
8. RITCHHART, R. (2002). *Intellectual character: What it is, why it matters, and how to get it*. San Francisco: Jossey-Bass
9. SKEHAN, P. 1998. *A Cognitive Approach to Language Learning*. Oxford University Press

Surse web:

1. <https://www.teachingenglish.org.uk/article/teaching-speaking-skills-1>
2. <https://www.coursehero.com/file/62232821/Speakingdocx/>

VALORIFICAREA LIMBAJULUI PAREMIOLOGIC ENGLEZ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL UNIVERSITAR

VALORIZATION OF ENGLISH PAREMIOLOGICAL LANGUAGE AT UNIVERSITY LEVEL

*Lilia Herța, lector universitar,
UPS „Ion Creangă” din Chișinău
Lilia Herța, university lecturer,
"Ion Creanga" SPU, Chisinau
ORCID iD: 0000-0001-7976-5556*

CZU 811.111:378.147

Rezumat

Articolul evidențiază potențialul didactic bogat al proverbelor în cadrul orelor de limbă engleză la nivel universitar. Autoarea identifică avantajele predării proverbului, privite ca fenomene lingvistice particulare din perspectiva abordării interculturale, evidențiindu-se implicațiile acestora pentru aplicațiile didactice. Utilizate ca texte originale în dezvoltarea competenței de comunicare, proverbele devin un mijloc de educare dar și de însușire a limbii engleze.

Cuvinte-cheie: proverbe, paremii, predarea limbii engleze, gramatica, pronunția, vocabular.

Abstract

The article highlights the rich didactic potential of proverbs in teaching English at university level. The author identifies the advantages of teaching English proverbs, seen as particular linguistic phenomena from the perspective of the intercultural approach, highlighting their implications for teaching applications. Used as authentic texts in the development of communicative competence, proverbs become a means of education but also of learning the English language.

Key-words: proverbs, paremies, teaching English, grammar, pronunciation, vocabulary.

O trăsătură importantă în predarea unei limbi străine la etapa actuală a dezvoltării educației este necesitatea formării competențelor lingvistice, comunicative și interculturale. Barierele de limbaj și comunicare, care se bazează pe factori psihologici, sunt depășite cu succes cu ajutorul principiilor care stau la baza metodelor de predare intensivă [12, p. 4]. Depășirea barierelor de limbă și comunicare nu este suficientă pentru a asigura o comunicare eficientă între reprezentanții diferitor culturi. Acest lucru ridică problema depășirii barierei culturale. De aceea, soluționarea problemei în predarea unei limbi străine ca mijloc de comunicare între reprezentanții diferitor națiuni este aceea că limbile trebuie studiate în unitate cu lumea și cultura oamenilor care vorbesc aceste limbi.

Un potențial didactic bogat pentru rezolvarea acestei probleme este utilizarea proverbelor în procesul de predare a unei limbi străine. Potrivit cercetătorului !!!!!, rolul important al proverbelor, din perspectiva etnoculturală, este că acestea ilustrează cel mai clar modul de viață, locația geografică a țării, istoria, tradițiile, cultura, păstrează stratul socio-cultural acumulat timp de secole și răspund la schimbările din viața socială și culturală a oamenilor. Proverbele reflectă succint și la figurat sistemul de valori, moralitatea publică, etica, atitudinea față de lume, față de alte popoare, instrucțiuni pentru toate ocaziile, ceea ce constituie un potențial educativ ridicat al utilizării lor în predare. Claritatea ritmică și sintactică a proverbelor și spuselor, compoziția lor oferă un material lingvistic bogat pentru învățare în diferite etape ale învățării. Toate acestea permit utilizarea proverbelor pentru punerea în aplicare a sarcinilor educaționale și de dezvoltare [9, p. 29].

În opinia cercetătorului Marcus S., în fiecare limbă există „un număr restrâns de cuvinte” cu ajutorul cărora se poate exprima orice. El consideră că, dacă studenții nu acceptă principiul potrivit căruia dicționarele sunt, de fapt, „mecanismul de bază pentru fixarea diferitor expresii” și „principalul mijloc” de învățare, el nu va putea niciodată să învețe limba și să dobândească abilități lingvistice. Aici, el a distins ***opt principii de bază în predarea limbilor moderne***: principiul transmiterii și însușirii aptitudinilor; principiul predării active prin procedee orale; principiul predării „situaționale”; principiul predării intuitive; principiul gradării dificultăților; principiul vocabularului esențial; principiul predării valorilor culturale prin intermediul limbii studiate; principiul atitudinii diferențiate față de studenți [3, p. 104].

În acest sens, trebuie să menționăm că toate aceste principii pot forma o nouă metodă de învățare a limbii în ansamblu, care este caracterizată printr-o orientare practică conștientă, care poate ghida studenții să învețe mai eficient, mai rapid, mai amănunțit și mai corect a limbii studiate [Ibidem, p. 105].

În scopul susținerii acestor principii practice, cercetătoarea Goian G. pledează pentru studierea *aprofundată a lexicului*, punându-ne la dispoziție câteva *argumente* întemeiate și conștientizate:

1. bogăția unei limbi este susținută de bogăția și de varietatea vocabularului ei;
2. studiul LP și al formării cuvintelor, prin mecanismele lor complicate, evidențiază nu numai procesul de îmbogățire a lexicului, ci și procedeele folosite pentru sistematizarea vocabularului.

3. schimbările din societate, progresele științei și tehnicii mileniului III sunt reflectate nemijlocit în vocabular. După cum afirmă McCarthy Michael: „Orice vocabular exprimă, de fapt, o civilizație” [4, p. 290].
4. LP transmite valori și educă; [9, p. 91].
5. Însușirea vocabularului se realizează foarte greu, deoarece achiziționarea de cuvinte și îmbinări de cuvinte rămâne în continuare o problemă de comunicare

French All. și Bauer L. au conturat o nouă metodă privind predarea limbilor moderne, numită metoda practică. În colaborare cu alți metodiști ei au prezentat metoda practică „concepută prin anumite caracteristici”, cum sunt [2, p. 136]:

1. pronunția diferitor foneme ale limbii imitată de studenți prin mijloacele audio-vizuale cu LP;
2. „expresiile contextuale și textuale” folosite într-un set de exerciții în vederea dobândirii deprinderilor de comunicare prin proverbe;
3. adaptarea textului la nivelul de cunoaștere a limbii și respectarea principiului unui vocabular minimal din perspectivă paremiologică;
4. verificarea cunoștințelor se face în limba străină studiată;
5. gramatica este predată în mod deductiv și intuitiv și este aplicată practic (astfel studentul poate să posedă atât cunoștințe teoretice de gramatică, cât și cunoștințe de gramatică comparată);

Rowland D. subliniază importanța studierii proverbelor în predarea limbilor străine. Autorul spune că proverbele „se blochează în minte”, „îmbunătățesc vocabularul”, „ilustrează în mod admirabil expresiile idiomatice ale limbii străine”, „contribuie la o comunicare naturală într-o limbă străină” și proverbele „consumă foarte puțin timp”.

Raymond J. își exprimă argumentele pentru ca proverbele ca fie incluse ca instrument de predare în dezvoltarea competenței de comunicare [7, p.37-52]. Proverbele sunt nu numai melodice și înțelepte, proverbele reflectă, de asemenea, „tipare de gândire”.

Nuessel, (2003) [7.395-4] 1998) subliniază importanța utilizării proverbelor în cadrul orele de limbă străină în studierea aspectelor limbii țintă, și anume *pronunția, gramatica, vocabularul*, dar și cel mai important tip de activitate- vorbirea. [6, p. 395].

De aceeași părere este (Yang, 1999) care susține ca ”... trăsăturile literare externe și calitățile muzicale ale proverbelor le fac instrumente practice pentru predarea și practicarea pronunției. Ritmul multor proverbe face pronunția și anumite sunete ușor de învățat. Proverbele care includ repetarea aceluiași sunet folosit în mai multe cuvinte sunt materiale adecvate pentru practicarea acelu sunet (Yang, 1999). De exemplu, sunetul / w / care este problematic pentru studenții ce studiază limba engleză care, de obicei, îl pronunță greșit ca / v / poate fi practicat prin proverbul *Where there's a will, there's a way*. Pe lângă acestea, utilizarea proverbelor poate duce la exersarea plăcută a pronunției. De exemplu, în practicarea pronunției sunetului / eɪ /, studenții se pot distra mai mult citind *No pains, no gains* decât citind astfel de „propoziții plictisitoare” precum *He looks pale today*.

Mai mult de atât, LP ajută la activarea și automatizarea formelor și structurilor gramaticale individuale. Metoda comunicativă implică predarea gramaticii în mod funcțional și interactiv. Înseamnă că fenomenele gramaticale nu sunt studiate ca „forme” și

„structuri”, ci ca mijloace de exprimare a anumitor gânduri, relații, intenții comunicative. Susținătorii metodelor directe reprezintă o abordare implicită a învățării gramaticale, considerând că repetările frecvente ale aceluiași fraze în situații adecvate produc în cele din urmă capacitatea de a nu comite erori gramaticale în vorbire. Prin urmare, fiind pe de o parte un mijloc de exprimare a gândirii și, pe de altă parte, de implementare a formelor sau construcțiilor studiate în vorbire, proverbele contribuie la automatizarea și activarea acestor forme și construcții gramaticale. Astfel, cu ajutorul său este posibil să exprimi cererea, sfatul, sugestiile, dorințele, permisiunile, interdicțiile și precauțiile care există în proverbe [13, p. 297-346]. De exemplu: *Don't burn your bridges behind you; Don't throw out your dirty water before you get in fresh; A friend in need is a friend indeed* poate fi utilizat în predarea articolului nehotărât *Actions speak louder than words* -gradele de comparație a adjectivelor, *If the cap fits, wear it*-modul subjunctiv, etc.

În ceea ce privește păstrarea vocabularului, Hulstijn (1992) a demonstrat că unitățile lexicale ale limbii țintă au fost păstrate semnificativ mai mult timp atunci când semnificațiile lor au fost corect deduse decât atunci când au fost explicate.

În aceeași ordine de idei, Joe A. (1995) susține că păstrarea cuvintelor necunoscute a fost facilitată în mod semnificativ atunci când studenții s-au angajat într-o sarcină bazată pe text care a cerut un nivel mai mare de creativitate [1, p. 149].

Pe aceeași linie, Hulstijn N. și Laufer B. (2001) au demonstrat că studenții care au participat la o sarcină de compunere ar putea reține cuvinte din limba țintă mult mai bune decât cei angajați într-o sarcină de înțelegere sau completare a lecturii.

Prin urmare, putem afirma că însușirea vocabularului prin utilizarea proverbelor poate fi o tehnică eficientă. Ca parte a limbajului formulat, proverbele pot inspira producția fluentă și naturală a limbajului și îi pot determina pe studenți să fie mai motivați pe măsură ce învață un limbaj autentic, pe care îl pot utiliza atât în comunicarea orală, cât și în cea scrisă [5, p. 122].

În această ordine de idei, Scovel L. susține importanța utilizării proverbelor ca metodă de organizare a învățării este una dintre cele mai bune metode de a face o lecție luminoasă, bogată și extraordinară și, cel mai important, interesant pentru studenți, ceea ce contribuie cu siguranță la o mai bună memorare a materialului educațional [8, p. 272-275].

Una dintre trăsăturile de însușire a unei limbi străine este, după Berman I., aspectul creativ al acestei activități. În procesul de predare/învățare a limbii străine se pot scoate în evidență caracteristicile de personalitate ale studenților. În afară de aceasta, o limbă străină trebuie însușită temeinic și integral, doar astfel putem conștientiza utilitatea ei [10, p.88].

Prin învățarea unei limbi străine ni se transmite și cultura poporului limba căruia o asimilăm. Învățând o limbă străină, studenții aprofundează limba maternă, prin compararea diverselor fenomene și forme lingvistice [11, p.271].

Din aceste considerente, predarea unei limbi străine nu poate avea succes decât prin dezvoltarea conștientizării culturale a studenților, iar o abordare posibilă este utilizarea textelor autentice. Există multe exemple de texte autentice care pot fi utilizate cu succes în clasă, de exemplu, nuvele, articole din ziare, poezii, reclame, pliante, broșuri, anunțuri etc. Dar proverbele sunt cele mai scurte exemple de texte autentice [2, p.63].

După cum subliniază Mechling „...sensul proverbelor este cel mai bine înțeles în contextele reale de utilizare. Proverbele trebuie să fie dobândite în performanța vie. Perspectiva că proverbele ar trebui să fie învățate și dobândite pe baza textelor autentice, este în concordanță cu modelul de predare în trei etape pentru frazeologie în general, care a fost introdus de Kühn și Lüger (1992).

Primul pas este *identificarea* proverbului într-un text. Studenții trebuie să fie activi, să realizeze că un șir de cuvinte sunt cu sens figurat. Al doilea pas, procesul de *decodare*, include faptul că studenții înțeleg sensul unei unități, care ar trebui, așadar, prezentat într-un context și gen tipic. Al treilea pas este *utilizarea* unei fraze sau a unui proverb.

Adițional, Lüger M. propune o extindere a modelului cu un al patrulea pas între etapele doi și trei, care vizează *consolidarea*: Utilizarea unei unități trebuie pregătită și facilitată de exerciții adecvate.

Faza de *identificare* a proverbelor va fi facilitată de cunoașterea de către studenți a caracteristicilor formale ale proverbelor (cum ar fi rima, ritmul) și conținutul lor metaforic. Proverbele *Don't count your chickens before they are hatched* and *Make hay while the sun shines* nu pot fi interpretate ca propoziții obișnuite care se referă la animale sau la fermă din aceste considerente existența unui echivalent în limba maternă poate fi importantă.

Prin urmare, în opinia paremiologilor Litovkina și Meider, proverbele pot fi utilizate în diferite etape ale lecției și la toate nivelurile de instruire, cu diferite niveluri de pregătire a limbii engleze, în funcție de obiectivele pe care le urmărește profesorul și ce abilități sau aspecte ale limbii dorește să dezvolte profesorul la studenții săi în procesul de instruire [5, p. 56-57].

BIBLIOGRAFIE

1. FRENCH, A. *Techniques in Teaching Vocabulary*. Oxford: Oxford University Press, 1997, 136p, p. 136. ISBN 0-19-434-130-5.
2. MARCUS S. *Competența didactică – perspectivă psihologică*. București: Ed. All Educațional, 1999, 176 p. ISBN973-684-016-6.
3. MCCARTHY, M., O'DELL, F. *English Vocabulary in Use*. Cambridge: Cambridge University Press, 2002, 296 p, p. 290. ISBN 0-521-4236961.
4. MCCARTHY, M., O'DELL, F. *English Vocabulary in Use*. Cambridge: Cambridge University Press, 2002, 296 p, p. 290. ISBN 0-521-4236961.
5. MIEDER, W. & LITOVKINA, A. T. *Old Proverbs Never Die, They Just Diversify*. Veszprem: University Press Veszprem, 2006. ISBN 9639495824.
6. NUESSEL, F. *Proverbs and metaphoric language in second-language acquisition*. In W. Mieder (Ed.) *Cognition, Comprehension, and Communication. A Decade of North American Proverb Studies (1990-2000)* (). Baltmannsweiler: Verlag Hohengehren. 2003, pp. 395-412. ISBN 13 978-142-400-565-9.
7. RAYMOND, J. *Proverbs and language teaching*. *Modern Language Journal*, 32, p. 522-523, ISSN 1948.37-52.
8. SCOVEL, T. 'The younger, the better' myth and bilingual education'. In: *González RD, Melis I, editors. Language Ideologies. Critical Perspectives on the Official English Movement*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, 2000. ISBN 0-8058-3967-4.

9. STATNIC, O. *Optimizarea predării limbii germane prin intermediul strategiilor comunicative*: tz. de doct. în pedagogie. Chișinău: Tipografia UPS „Ion Creangă”, 2013. 141 p.
10. STEEN, G. *The cognitive-linguistic revolution in metaphor studies*. In JR Taylor & J Littlemore (eds). *The Bloomsbury companion to cognitive linguistics*. London, England: Bloomsbury Academic, 2014. ISBN: HB: 978-1-4411-9509-8.
11. АФАНАСЬЕВ, А.Н. *Мифы древних славян*. Москва: РИПОЛ Классик, 2014. 290 с. ISBN 978- 985-529-103-0.
12. ПАЛЕЙ, О.И. *Работа с пословицами и поговорками на уроке английского языка в IX классе*. Иностранные языки в школе. №1, 2000. ISSN 5-8822-2241.
13. РАХМАНИНА, М.Б. *Реализация принципа опоры на включенность культуры в процесс обучения в методах обучения иностранным языкам*. Вестник Томского государственного университета, 2006. № 291. С. 239-243. ISBN 5-93386-015-8.

CULTURAL KNOWLEDGE THROUGH THE LENS OF STRUCTURALISM AND CULTURALISM

NOȚIUNEA DE CULTURĂ PRIN LENTILA STRUCTURALISMULUI ȘI CULTURALISMULUI

*Lucia Șchiopu, doctor, conf. univ.
UPS „Ion Creangă” din Chișinău
Lucia Șchiopu, PhD associate professor
SPU „Ion Creangă”, Chisinau
<https://orcid.org/0000-0001-8342-1385>*

CZU 008:378

Abstract

Culture is not a collection of data, but is "an attribute of all members of society ... and can create consciousness" capable of constituting a "social construction and personal experience" [4]. This article highlights the features of philosophical schools: culturalism (1960) and structuralism (1970) which defines and approaches the concept of "culture" from various angles; contrasting the active, dynamic capacity to build significant experiences (culturalism) with the anti-humanistic analysis of experiences through the prism of matter or structure. The concept of culture relates the objective structure to the subjective experience of social life.

Key-words: culture, culturalism, structuralism, objective structure, subjective experience.

Rezumat

Cultura nu reprezintă o culegere de date, ci este „un atribut al tuturor membrilor societății ... și poate crea conștiință” capabilă de a constitui o „construcție socială și o experiență personală”[4]. Acest articol scoate în evidență trăsăturile curentelor filosofice: culturalismul (1960) și structuralismul (1970) care definește și abordează conceptul de ”cultură” din varii unghiuri; contrastând capacitatea activă, dinamică de construire a experiențelor semnificative (culturalismul) cu analiza anti umanistă a experiențelor prin prisma materiei, sau structurii. Conceptul de cultură relaționează structura obiectivă cu experiența subiectivă a vieții sociale.

Cuvinte- cheie: cultură, culturalism, structuralism, structură obiectivă, experiență subiectivă.

Many academic disciplines like Anthropology, Literature, History, Geography, Sociology, Politology etc. are approaching culture from different perspectives. In the sociological sense, the term "culture" is denominated as the whole as patterns of thinking, attitude and action that characterize a particular population, including the materialization of certain patterns. Therefore, the concept of culture includes two categories of components:

- Ideal components are beliefs, norms, values, symbols, patterns behavior and actions etc.